

Man kunne lave et variabelt gebyr afhængigt af, hvor stort et beløb kreditor har.

Det er klart, at det skaber så ikke den gennemsnitlighed, som jo også er tilsigtet her for forbrugerne og for de erhvervsdrivende. Et enkelt gebyrs niveau på 100 kr. er gennemsnitligt og til at administrere for alle parter.

Så vi ser frem til med de positive tilkendegivelser over for lovforslaget, at det får en positiv gang gennem udvalgsbehandlingen. Vi skal gøre, hvad vi kan for at bidrage til opklaring af de mere teknisk betonedede og de faktuelle oplysninger, udvalget måtte ønske.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg synes, det var interessant at høre ministerens forklaring om, hvilke budgetmæssige problemer det kunne give kommunerne, hvis man lavede tilsvarende begrænsninger i gebyrpolitikken, for der går justitsministeren og kommunerne så åbenbart ud fra, at folk ikke overholder betalingsfristerne. Man budgetterer simpelt hen med, at folk afleverer deres skemaer for sent. Man budgetterer med, at folk betaler deres regninger for sent.

Er det ikke en sølle måde at få budgetterne til at hænge sammen på, at man simpelt hen regner med, at folk ikke overholder reglerne? Eller lad mig stille et præcist spørgsmål: Hvad vil man gøre den dag, reglerne bliver overholdt, den dag, adfærdsreguleringen betyder, at folk betaler til tiden? Hvor vil man så skaffe pengene fra til det store hul, der kommer i både kommunale og andre offentlige budgetter? Det synes jeg da er et interessant spørgsmål at få besvaret af justitsministeren, når man ligefrem budgetterer med, at folk ikke overholder reglerne.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg skal blot minde hr. Behnke om, at hr. Behnke i 1991 stemte for loven om de kommunale og amtskommunale gebyrer. Hr. Kim Behnke kan jo selv erindre sig, hvilket økonomisk grundlag hr. Kim Behnke havde for den stemmetilkendevelse, hr. Behnke kom med i 1991, nemlig at stemme for.

Jeg skal i øvrigt sige, at det gjorde alle i Fremskridtspartiet i 1991, også dem, der i dag har svært ved at erindre sig deres politiske tilknytningsforhold i 1991. Jeg tænker her på hr. Skaarup, som har glemte, hvor det er, man kommer fra. Det kan være, man er flov over det, jeg skal

ikke kunne sige noget om, hvad der ligger bag. Ja, hukommelsen kan være kort, og nogle siger, at den er specielt kort i politik. Det fik vi måske bekræftet her ved behandlingen i dag.

Det, jeg oplyste om her, var de provenumæssige beregninger i det mellem staten og kommunerne. Dem kender hr. Behnke bedre end så mange andre her i Folketinget efter mange års medlemskab af Finansudvalget, det såkaldte DUT-princip, det såkaldte totalbalanceprincip, sådan at når staten lovgiver, så der gives mulighed for at få merindtægter, skal det indgå i de kommunaløkonomiske aftaler. Og modsat, når staten påfører kommunerne udgifter, så er der en mellemregning, der går den modsatte vej, hvor staten må betale til kommunerne og amtene. Det er den provenumæssige opgørelse.

Det er klart, at man kan regne på, at hvis det er sådan, at alle betalte deres udestående hos det offentlige til tiden, ja, så ville kommunerne, amtene, det offentlige have renteindtægter af den betaling, man får ind til tiden, som så kan stå i banken.

Så der er også her en renteberegning, som kræves, for at man kan opgøre, hvad konsekvensen af en sådan regneøvelse vil være. Den vil jeg spare hr. Behnke og øvrige tilhørere at foretage her som frihåndstegning fra Folketingets talerstol, al den stund at det vedrører en lov, som vi slet ikke har til behandling i dag. Men formanden har været meget liberal i forhold til, at vi kunne kommentere en anden lov, og det har jeg så også tilladt mig i min besvarelse.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Jeg skal da kvittere for ministerens historiske erindring. Min er tilsvarende lige så god, jeg husker udmærket, hvilket parti jeg tilhørte i 1991, og jeg husker da også, hvad jeg stemte for og imod i Folketinget i 1991.

Men det, vi jo har oplevet siden da, er, at ganske mange kommuner misbruger reglerne vedrørende antallet af rykkerskrivelser osv., der bliver sendt ud. Det er jo det, Forbrugerrådet bl.a. gør opmærksom på, nemlig den frekvens, der er i udsendelse af gebyrskrivelser osv.

Dermed være ikke sagt, at jeg fortryder, hvordan jeg stemte i 1991, men jeg er, som vi politikere jo helst skal kunne, blevet klogere, efter at jeg har set, hvordan loven er blevet brugt.

Men ministeren svarede jo ikke på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig: Hvad er formålet med